

Ulla Nørtoft Thomsen (V)
Klostervej 12, Tvis, 7500 Holstebro
Januar 2007

Problemer i den nye forældremyndighedslov

Samtlige partier i Folketinget bakker op om det nye lovforslag og man hævder i [den politiske aftale](#), at det baserer sig på den 359 sider lange betænkning nr. 1475, "[Barnets perspektiv](#)", som et ekspertudvalg har forfattet. Men når man ser nærmere efter, viser det sig, at de politiske partiers [forslag til Forældreansvarslov](#) går stik imod betænkningens [udkast til Forældremyndighedslov](#) (p. 263). Holder man de to lovforslag op ved siden af hinanden, har de ikke meget til fælles.

Børns vilkår fremhæver i deres [høringssvar](#), at den oprindelige hensigt med at revidere forældremyndighedsloven var at styrke børneperspektivet og børnenes rettigheder. Det er imidlertid ikke børnenes bedste, der er den røde tråd i lovforslaget, men tvært imod "et ønske om at tilgodese voksenrettigheder" og "få indført fuldstændig ligestilling mellem begge forældre". Man skriver også, at man "ikke kan genfinde de ellers velunderbyggede anbefalinger fra udvalget". Hvad er der sket?

Hovedpunkterne i lovforslaget fremgår af [Familiestyrelsens hjemmeside](#):

=> Et faderskab medfører *automatisk fælles forældremyndighed* og samvær, hvis forældrene har delt bopæl inden for de sidste 10 måneder inden fødslen. Som det fremgår af en [uddybning af lovforslaget](#) (p. 3), skal selv spædbørn kunne udleveres til samvær flere gange om ugen, uanset hvor perifer forbindelsen er mellem far og mor.

=> I retten skal der idømmes *fælles forældremyndighed*, medmindre tungtvejende grunde taler for andet. Den forbindelse, der tidligere var mellem indsats som forælder og sandsynligheden for at få forældremyndigheden er altså som udgangspunkt visket ud. Det har ikke længere betydning, om man tager lange barsler, går på deltid og er børnenes foretrukne. I betænkningen anbefaler et flertal på 12, at der indføres "en adgang til i undtagelsestilfælde at dømme til fælles forældremyndighed" (p. 151), men altid baseret på en konkret vurdering af situationen, aldrig for at dele sol og vind lige mellem forældrene. Et mindretal på 3 er helt imod tvungen fælles forældremyndighed. Lovforslaget ignorerer betænkningen.

=> Samværsforældre kan *genrejse gamle sager* for at få del i forældremyndigheden. Enhver kan forestille sig effekten af, at mange hjem på ny skal gennem forældremyndighedssager med stress, angst og strid til følge. Betænkningen nævner ikke noget om, at alle gamle forældremyndighedssager skal kunne genoptages. Hvem kan have fået den ide?

=> Halvdelen af *transportudgifterne* i forbindelse med samvær skal som udgangspunkt dækkes af bopælsforælderen. I betænkningen (p. 30) lyder det mere forsigtigt, at man godt kan anbefale "en vis lempelse af praksis", så man "efter konkret skønmæssig vurdering" kan lade bopælsforælderen sørge for "en del af barnets transport". Lovforslaget går hele vejen.

=> Forældrene skal kunne idømmes *tvungne deleordninger*, altså samværsordninger, hvor barnet er lige meget hos hver forælder. Det kan ifølge bemærkningerne til lovforslaget ske i de "særlige tilfælde" (?), hvor far, mor og børn har boet sammen i en årrække inden samlivsophævelsen. Det gælder vel langt hovedparten. I betænkningen (p. 32) udtaler et flertal på 13, at deleordninger kræver så stor positiv kontakt mellem forældrene, at de kun kan gennemføres frivilligt. Et mindretal på 2 er derimod for. Alligevel presser man tvungen deleordning igennem.

Der er en lille hale til den paragraf. Tvungne deleordninger har konsekvenser for *børnebidrag* og div. offentlige ydelser. I de sidste linier af den politiske aftale lover man da også, at man vil se nærmere på delte familiers økonomi i relation til disse nye regler. Tilværelsen som halvtidsforælder bliver uden børnebidrag ifølge et [§20-svar](#) fra familieministeren til Dansk Folkeparti. Det bliver nye tider. Eller er vi i grunden på vej tilbage?

Ulla Nørtoft Thomsen (V)
Klostervej 12, Tvis, 7500 Holstebro
Januar 2007

=> *Flytninger* kan være en anledning til at genrejse sager om forældremyndighed, samvær og bopæl, og man skal derfor give besked 6 uger inden flytningen. Et mindretal på 3 medlemmer af Betænkingsudvalget anbefaler, at reglen indføres, mens et flertal på 12 er imod (s. 160). Lovforslaget gennemfører alligevel.

=> Der skal være en mere *effektiv tvangsgennemførelse* af samvær. Heroverfor anbefaler betænkningen (p. 36), at man bevarer de skånsomme regler for, hvornår man tvangsfuldbyrder samværet med fogedens hjælp. Netop på dette punkt bør man lade barnets ønske have større indflydelse, lyder det. Lovforslaget går stik imod denne anbefaling.

=> Forældrenes vilje til at *samarbejde* skal forbedres gennem trusler om tab af forældremyndighed. Børns vilkår kritiserer, at man kun har blik for samværsforældrens rettigheder, og at man slet ikke beskæftiger sig med, at bopælsforælderen også kan tænkes at optræde som barnets advokat. Vi taler jo om børn helt ned til 4 måneder. I lovforslaget opererer man systematisk med bitre og hævnerrige ekskoner, der skruppelløst og anledningsløst ødelægger forbindelsen mellem far og børn.

Ovenstående nyskabelser har strid modvind i såvel betænkningen som i Børns vilkårs høringssvar. De udgør derimod med stor nøjagtighed [Foreningens Fars mærkesager](#). Har en flok fraskilte mænd virkelig haft held til at kapre forældremyndighedslovgivningen fra et forvirret, konservativt familieministerium?

Kun fire punkter i lovforslaget har opbakning i betænkningen: bedre orientering til samværsforælderen, samvær med bedsteforældre o.a., bedre begrundelser for afgørelser. Endelig giver betænkningen fuld opbakning til det, der angiveligt er det bærende princip i den nye lov, nemlig at *alle børn fremover inddrages i sagerne*. Dette punkt er Foreningen Far til gengæld meget utilfreds med i sit [høringssvar](#). Små børn er jo utilregnelige, mødre er manipulerende og børnesagkyndige er subjektive. Af hensyn til barnets perspektiv vil Foreningen Far væk fra barnets perspektiv.

Essensen af loven er, at mødre er manipulerende og hævnerrige væsner, der skal have det på den hårde måde for at opføre sig ordentligt. Ingen offentligt ansatte kvindemennesker skal vurdere fars forældreevne. Afgørelserne skal træffes i de små hjem, og mor skal ikke kunne vide sig sikker mht. børn eller økonomi. Der kræves samarbejde i stort og småt, hvorfor konfliktpotentialer er øget betydeligt. Sagerne kan tages op igen og igen. Bopælsforældrens økonomi forværres systematisk og i en salomonisk uvisdom, der kendetegner hele forslaget, har man vurderet, at flere børn bør slæbes af sted af fogedretten.

Jeg kan ikke føle mig overbevidst om, at folketingets politikere har overblik over den drejning, forslaget har taget i det seneste udkast. Det kan ikke nytte noget, at der går særinteresser og studehandler i et så vigtigt lovområde. Jeg håber meget, at I vil tjekke mine links og genoverveje sagen. Der er al muligt grund til at gå tilbage til betænkningen og dermed bevare de positive sider af den nye lov uden at skabe nye katastrofer.